

Ženevske novice

št. 40

maj 2006

ŽENEVSKE NOVICE

GLASILO ZDRUŽENJA ŽENEVSKIH SLOVENCEV

(Bulletin de l'Association des Slovènes de Genève)

Številka 40

leto XV

maj 2006

VSEBINA:

Uvodnik	
Novice praznujejo	3
Občni zbor	5
Kulturni večer in novoletna večerja	7
Pogovor z veleposlanikom	8
Foto	10
Slovenska filharmonija na gostovanju	
Predstavljamo - Jurij Jenko	13
Praznovanje slovenskega kulturnega praznika	15
Nova revija za Slovence po svetu	
Bili smo povabljeni	
Idrija in čipka	16
Doktorska disertacija	17
Fotograf Li Weingerl	
Uvodna beseda k prvi številki Novic	18

Naslovnica: Fotografijo je prispeval Li Weingerl

UVODNIK

Pred vami, dragi bralci in bralke, je štirideseta številka Ženevskih novic. Majhen jubilej, saj si najbrž ni nihče mislil, da bomo vztrajali tako dolgo.

Pravzaprav ni težko pisati in izdajati časopisa. Množica knjig in revij, ki jo danes najdete v knjigarnah in kioskih govori o tem, da ima čisto vsak že lahko svojo publikacijo. Bistvo je, ali te kdo bere. Ali se sploh kdo potrudi in odpre kuverto, prelista prispelo pošto in se po možnosti pri tem še zabava ali pa vsaj reče, no, to je pa lepo in zanimivo.

Videli bomo, kaj bo prinesel čas, ali se bomo definitivno preselili na internet ali pa bomo ostali zvesti stari papirnati obliki. Res je, da smo obdržali star, prav nič sofisticiran dizajn, takšen, ki malce diši po starem, a žlahtnem.

Tudi najlepše oblike ne dosežejo namena, če v njih ni zanimive vsebine.

Pa še malo statistike. Novice, tako vsebinsko in tehnično, pripravim sama doma in jih pošljem po elektronski pošti Copyquicku. Zvesti smo jim že od prvega urednika in ustanovitelja Novic, Bogdana Zege, dalje. Naročim 100 ali maksimalno 120 izvodov. Zadnji račun je znašal 519 frankov, temu pa je treba prišteti še poštnino in nakup kuvert. Združenje mi povrne potne stroške npr. za obisk sestanka v Bernu in 5 frankov na natisnjeno stran za tako imenovano obrabnino za računalnik. Novice pošljem tudi vsem slovenskim društvom in predstavništvom v Švici, Inštitutu za slov. izseljenišstvo v Ljubljani, Uradu za Slovence po svetu, Nuku, Svetovnemu slovenskemu kongresu pa še komu.

Tudi letos smo iz Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu dobili sredstva za sofinanciranje programov. Državni sekretar in vodja Urada g. Zorko Pelikan je odobril naslednja sredstva:

Izdajanje biltena Ženevske novice	131.750 SIT
Razstava likovnih del slovenskih umetnikov	300.000 SIT
Oblikovanje, tehnična postavitev spletne strani	100.000 SIT

Denarno pomoč v višini 500 CHF je obljubila tudi LB InterFinanz iz Zuericha za vzpostavitev nove internetne strani Združenja.

Vsem najlepša hvala za pomoč, dobre misli in lepe želje. Veselim se vaših pozdravov prek elektronske pošte. Lepo se imejte čez poletje in na svidenje jeseni.

Irena Sterckx

NOVICE PRAZNUJEJO

Namesto govorov, ki jih pripravljamo ob podobnih jubilejih, sem vam pripravila manjše presenečenje. Spomnila sem se na ljudi, ki so bili v določenem obdobju na tak ali drugačen način povezani z nami in jih prosila za kratko poročilo o tem, kam jih je vodila pot iz Ženeve in kaj počnejo zdaj. Z veseljem so se odzvali mojemu vabilu.

DROFENIK JOŽEF

Spoštovani bralci Ženevskih novic, spoštovani znanci in prijatelji iz Romanske Švice. Po štirih letih od našega zadnjega druženja Vas prav prisrčno pozdravljam iz Varšave, prestolnice Poljske, kamor me je ponesla pot moje diplomatske službe.

Ob pisanju tega pozdrava so se mi obudili spomini na številne prijetne trenutke iz našega druženja v letih 1999-2002, na letne piknike, na koncertne in igralske nastope umetnikov iz Slovenije, ki smo jih skupno organizirali.

Takratnim so-organizatorjem iz vaših vrst se še enkrat toplo zahvaljujem za predano delo in tvorno sodelovanje. Upam, oziroma prepričan sem, da s tem nadaljujete, kajti le druženje in slovenska kultura lahko potrjujeta in gojita našo identiteto. Človek v današnjem globaliziranem svetu mora imeti identiteto, ki jo dobi po rodu in to lahko le potrjuje in goji, ne more pa zares prevzeti nove in tuje.

To velja tudi v primeru, ko ima človek po rodu mešano ali dvojno identiteto. Prepričan sem, da dodaten navdih in korajžo pri potrjevanju in gojitvi slovenske narodnostne in kulturne identitete predstavljajo tudi izjemni dosežki, mednarodna pozicija in ugled, ki ga je samostojna Slovenija dosegla v 15. tih letih po nastanku.

Bralcem Ženevskih novic in vsem slovenskim rojakom iz Romanske Švice želim veliko uspeha in zadovoljstva v poslovnem in družinskem življenju.

Jožef Drofenik, veleposlanik RS na Poljskem
e-mail:jozef.drofenik@gov.si

GRMEK IZTOK

Živjo Irena, najprej hvala za tvoj prijazen e-mail. Res je, da pol leta pred predvidenim rokom zaključujem redni mandat v Ženevi.

Razlog je v dejstvu, da sem bil izbran za vodjo notranje službe na Stalnem predstavništvu Slovenije pri EU v Bruslju - kar pomeni vodenje celotnega projekta priprave in neposrednega predsedovanja Slovenije Svetu EU. Gre za projekt, ki predstavlja neke vrste "maturo" samostojne Slovenije...

Zgodovinsko gledano bo Slovenija prvič v svoji zgodovini vodila (skoraj) celotno Evropo - Švicarji se nam še ne pustijo... Odgovoren bom (skupaj s svojo ekipo) za celotne finance, kadre, logistiko-program, informatiko, selitev v novo kupljeno zgradbo za Predstavništvo - skratka neke vrste generalni sekretar predsedovanja v Bruslju...

Z najlepšimi pozdravi, Iztok Grmek

PETRIČ SREČO

Družina Petrič se nam je oglasila po telefonu.

Srečo Petrič je konzul na Veleposlaništvu v Parizu. Spremlja ga soproga Duška in mlajša sinova, ki se pripravljata na maturo, potem pa bi rada nadaljevala študij na Medicinski fakulteti v Ljubljani. Šola jima gre krasno od rok, tudi starejši sin, ki je ostal v Ljubljani, je priden študent na Pravni fakulteti.

Duška je po vrnitvi delala na Ministrstvu za zdravje, oba z možem sta uspešno zaključila visokošolski študij in ga nadaljevala z magisterijem evropskih ved na Brdu. Ravno zdaj pripravljata zagovor.

Imata krasne spomine na Ženevo in na srečanja z nami, pogrešata sprehode ob jezeru in čudovit razgled, ki ga tudi Elizejske poljane ne morejo nadomestiti. Vsem, s katerimi sta se družila, pošiljata najlepše pozdrave, za spomin na nas pa sta si omislila švicarskega planšarja, ki jima dela družbo, kadar gredo otroci po svoje,...

ZORE GREGOR

Spoštovana Irena, hvala, da ste se spomnili tudi mene. Rad vam odgovorim.

Po izteku mandata veleposlanika v Ženevi (avgusta 2001) sem se vrnil v Ministrstvo za zunanje zadeve v Ljubljani, kjer sem prevzel vodenje (tedanjega) sektorja za NATO. To je bil čas, ko je slovenska javnost razpravljala o dilemah vključevanja Slovenije v to obrambno-varnostno organizacijo. Obenem pa je vlada intenzivno uvajala reforme obrambnega in varnostnega sektorja, ki so omogočile, da se je država pozneje dejansko včlanila v NATO. Sektor sem vodil nekaj manj kot 6 mesecev, nakar sem zapustil Ministrstvo za zunanje zadeve.

V februarju 2002 sem sprejel ponudbo za delo v ženevskem centru za demokratični nadzor nad oboroženimi silami (The Geneva Centre for the Democratic Control of Armed Forces - DCAF), kjer trenutno opravljam dolžnost vodje oddelka operacij. DCAF ima sedež na Rue de Chantepoulet v centru Ženeve. Njegova osnovna dejavnost je pomagati državam v tranziciji, predvsem v Vzhodni in Jugovzhodni Evropi, z nasveti in ekspertskim znanjem pri reformah in demokratični transformaciji sektorja varnosti (vojske, policije, obmejnih enot, drugih varnostnih struktur).

Vaše bralce, mednje spadam tudi sam, prisrčno pozdravljam in jim želim vsaj še 40 številčk Novic.

Lepo vas pozdravljam, Gregor Zore

ŽIGON ZVONE

(je bil naša zveza z Urdom za Slovence po svetu)

Pozdravljena,

Lepo, da si se oglasila, pravzaprav zelo zelo lepo.

Skratka, zdaj sem v Clevelandu, ZDA, kot generalni konzul RS. Tu sem od konca avgusta, torej že pol leta. Seveda je generalni konzulat v Clevelandu zaradi tukajšnjih Slovencev, zato je tudi moja dejavnost v veliki meri povezana s slovenskimi dejavnostmi, težavami. To delo mi zelo ustreza – zato sem se zanj tudi odločil.

Vsem skupaj pošiljam prav lepe pozdrave in še kaj se oglasite.

Dr. Zvone Žigon

(zarečeno: Gospod F. Mikša je bil imenovan za veleposlanika na Irskem. Ker je skupaj soprogo odhajal na službeno pot na jug dežele, je obljubil, da se nam javi kdaj drugič. Veseli ga, ker Novice še izhajajo.)

OBČNI ZBOR ZDRUŽENJA ŽENEVSKIH SLOVENCEV

7. MAREC 2006 OB 19.30

KRAJ: PIZZERIA ROMANA, Rue de Vermont 37, Ženeva

PRISOTNI: predsednica Eva Dimčovski, blagajničarka Sonja Montanini Jagodič, podpredsednik Tadej Vengust, tajnica Irena Sterckx.

Franck Golob, Miša Dobranja, Lučka Koščak, Dušan Schuster, Andrej Kveder, Li Weingerl, Evelina Ferrar, Bogdan in Verena Zega, Metka Vergnion, Pavla Suermondt, Tamara Veyrat, Sonja Alfirevič, Dušica Franke, Jasna Reginato, Alenka Maver, Jure, Katja in Franc Kozamernik, Sabina Mumenthaler, Josefine Sulić.

Miha Vrhunec, veleposlanik RS v Bernu

Opravičeni: J. Hacin, M. Struna, V. Jordan, M. Fasano, D. Hibon.

1. Pozdrav in poročilo predsednice

Eva predstavi prisotne, še posebej veleposlanika in opraviči odsotne. Iskreno se zahvali za sodelovanje odboru kot tudi vsem drugim, ki so pripomogli k delovanju Združenja.

Pripravila je kratek pregled dogajanja, kje vse smo bili prisotni (sprejem ob dnevu državnosti v Bernu, piknik, koordinacijski sestanek predsednikov v Bernu, novoletna večerja, Prešernova proslava v Bernu). Pripravila je album s fotografijami in nekaj novic iz Slovenije. Razdelila je obvestilo o likovni razstavi M. Vergnion in E. Dimčovski ter o Pavlini konferenci.

2. Poročilo blagajničarke

V blagajni je 4860 frankov. Sonja Montanini Jagodic ostaja blagajničarka še eno leto in prosi, da se jo naslednje leto zamenja.

3. Poročilo tajnice

Irena poroča o prispeli pošti, dobili smo pismo in ček za 20 dolarjev iz Ohia, g. E. Gobetz se nam je na ta način zahvalil za pošiljanje Novic. Pozdrave pošilja tudi ga. Uršič iz Tičina. Poročilo o poslanih prošnjah za subvencije na Urad za Slovence po svetu. Prosili smo za denar za spletno stran, eno številko Novic in likovno razstavo ob novoletni večerji.

4. Razrešitev odbora in imenovanje novega odbora.

Poslovil se je M. Struna. Eva Dimčovski ostaja predsednica, Tadej Vengust podpredsednik, Irena Sterckx tajnica in urednica, člani odbora so: Vida Jordan (predvidevamo, da želi ostati aktivna članica, saj je na občni zbor ni bilo), Evelina Ferrar, Lučka Koščak in Jure Kozamernik. Odbor je bil soglasno izvoljen.

5. Piknik bo 18. junija na istem mestu kot lani, Irena povabi vse, da pridejo na piknik, kjer bomo proslavili 40. številko Novic in njen 40. roj. dan s torto in penino.

Novoletna večerja bo 18. novembra, verjetno v istem hotelu kot lani. F. Golob je predlagal glasbeno spremljavo, trio Pertot, Eva je dobila tudi ponudbo narodnozabavnega tria, Jure je predlagal kolegico harfistko, Tadej isto glasbeno zasedbo kot lani. V kolikor se bomo odločili za glasbeno spremljavo, bo potrebno poiskati večjo dvorano. Za enkrat moramo zbrati konkretne ponudbe omenjenih glasbenikov.

G. veleposlanik nam priporoča tudi pianista, ki je nastopil na proslavi v Bernu, saj je odličen in nastopa z električnim klavirjem, ki zahteva manj prostora.

6. Spletna stran

Evelina Ferrar je podrobno predstavila zamisel o novi spletni strani. Skupaj smo pregledali briefing in osnutek, ki ga je tudi razdelila. Razvnela se je živahna debata, v glavnem smo imeli zanimive in konstruktivne pripombe. Ponovno se je postavilo vprašanje uporabe grbov, večina bi jih zamenjala s fotografijami. Pripombe so tudi glede tehnične izvedbe, stran mora biti narejena tako, da jo bodo lahko spreminjali naši člani brez večjih težav.

Predvidevamo , da bi v dani podobi projekt stal 2000 evrov, kar je zelo veliko. Eva je za vodjo projekta imenovala Evelino, glavna naloga je finančna konstrukcija, o nadaljnjih podrobnostih pa naj se odločimo sami znotraj odbora.

7. Razstava

Eva želi 15. obletnico samostojnosti Slovenije počastiti z razstavo likovnih del, ki naj bi krasila dvorano hotela, kjer bo imel veleposlanik sprejem za svoje goste. Povedala je, da je prosila za denar na Ministrstvu v Ljubljani, ki ji je obljubilo pomoč pri izvedbi slovenskega dela razstave, saj bi Eva rada povabila tudi tri umetnike iz Slovenije. Prinesla je albume s fotografijami umetniških del.

Svoja dela sta predstavila tudi Lučka in Li. Li ima čudovite fotografije in smo ga takoj prosili, če bi nam dal fotografije za spletno stan.

Irena doda, da se je Odbor odločil izvesti razstavo naših, švicarskih umetnikov v Ženevi, ob novoletni večerji. Povabili smo Lučko, Lija, Pavlo, Metko in Evo, vsakega s po tremi originalnimi likovnimi deli, ki jih bodo razstavili ob novoletni večerji. Za to je Irena tudi zaprosila za denar na Uradu.

8. Eva je sporočila, da je umrla ga. Merčun in da smo poslali družini sožalje.

9. Zbor se je zaključil z večerjo, ki jo je plačal vsak zase, vino pa je častilo Združenje.

Irena Sterckx

(zarečeno: A bi se kdo vnaprej pozanimal, da ne bi steklenica rujnega stala več kot 40 frankov, voda pa deset?)

KULTURNI VEČER IN NOVOLETNA VEČERJA

Bilo nas je 50 in zbrali smo se 19. novembra 2005 v hotelu Chavannes-de-Bogis. V lepem, toplem ambientu s kaminom, smo bili postreženi z aperitivom. Pozdravi, poljubi, prva voščila in veselje, da se spet vidimo, so nas zazibali v prednovoletno vzdušje. Kar ostali bi tam gori, v četrtem nadstropju, če nas ne bi priklical program in prazni želodci.

V dvorani, ki jo zdaj že dobro poznamo, je bilo pripravljenih pet okroglih miz, ki omogočajo sproščen klepet. Dekoracijo je pripravila Eva, ki je poskrbela tudi za lepe šopke, s katerimi se je zahvalila sodelujočim za pomoč.

Pozdravnemu govoru, zahvalam in pregledu novic, ki ga je pripravila predsednica Eva, se je pridružil naš gost, svetovalec Veleposlaništva v Bernu, dr. Anton Novak. Z družino se junija vračajo v domovino in to je bila priložnost, da se poslovi od našega kroga Slovencev, h kateremu je vedno prišel z veseljem in zanimanjem. Prenesel je pozdrave g. veleposlanika M. Vrhunca. V spomin smo mu poklonili Evino ročno delo – krožnik s slovensko zastavo.

Program smo si zamislili kot mozaik nastopov naših članov. V svet glasbe nas je v prvem delu popeljal trio Les Pot-en-ciel, v katerem nastopa tudi Lučkin mož Cyril. Etno obarvani glasbi je sledil pogovor z Dušo Hibon Zgonec, ki je predstavila svoje delo v Palestini in slovenski prevod knjige Kapučino v Ramali. Duša nam je ob spremljavi klarinetista prebrala tudi pesem.

Marcus Ferrar je predstavil svojo knjigo v angleščini, ki govori o dogajanju po drugi svetovni vojni v Sloveniji. Knjigo je bilo mogoče tudi kupiti.

Drugi del sta svoj umetniški talent pokazali Pavla Suermondt in Alenka Maver. Pavla je povedala v narečju zgodbo o gadu, Alenka pa pesmi v svojem, tržaškem narečju. Potem smo vsi skupaj z glasbeniki zapeli nekaj veselih slovenskih pesmi.

Med večerjo se nam je pridružil tudi g. Andrej Logar, novi veleposlanik na Misiji RS v Ženevi. Prijetno presenečeni nad njegovim odzivom in zanimanjem za delovanje Slovencev v Ženevi smo prisluhnili njegovim besedam in malo poklepetali z njim. Upamo, da srečanje z njim ni bilo zadnje in da se bomo imeli priložnost še kdaj srečati. Tudi sam je bil presenečen nad pestrostjo programa in se nam je zahvalil za prijeten večer.

Na koncu pa je sledilo še majhno presenečenje – skozi ves večer nas je fotografirala Maruša Fasano, ki je na koncu naredila računalniško projekcijo glasbe in videa s posnetki Švice in fotografij naše večerje. To je bil del njenega poslovnega projekta, ki ga je premierno izvedla ravno z našim krogom Slovencev. Uspešno, seveda.

Mi bi nadaljevali še pozno v noč, če ne bi natakarji, ki se jim je ves večer strašno mudilo, definitivno začeli pospravljati mize. Ne pozabite rezervirati datuma naslednje večerje, ki bo v soboto, 18. novembra 2006.

Irena Sterckx

(zarečeno: Total look številka ena, moški del je glasoval za Marušo.)

POGOVOR Z VELEPOSŁANIKOM MIHO VRHUNCEM

Veleposlanik Miha Vrhunec se je rodil 31. maja 1946 v Ljubljani. Že kot otrok je spoznal zanimive in težke strani življenja v tujini, saj je bil njegov oče diplomat in direktor podjetja Intertrade. Učenost je spoznaval v francoski šoli v Turčiji in v francoski in ameriški šoli v Egiptu.

Po vrnitvi domov se je vpisal na kulturno gimnazijo Šubičko (tako kot avtorica intervjuja, pa svetovalec dr. Novak, minister Rupel in še kdo, ki smo spreminjali svet tudi v Medexu in legendarnem Šumiju, o katerem je letošnji

Prešernov nagrajenec Karpo Godina posnel zanimiv dokumentarec). V mladosti je bil aktiven športnik (bil je tudi vaterpolist skupaj z drugim letošnjim Prešernovim nagrajencem, pesnikom Milanom Deklevo), danes le še rekreativno skrbi za svoje zdravje.

Diploma na Ekonomski fakulteti, poroka z gospo Bredo Vrhunec, profesorico angleščine na Visoki šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani, dve hčerki (ki sta morali po zaključeni ameriški šoli v tujini za nadaljevanje študija v Ljubljani uspešno opraviti sprejemni izpit iz znanja-angleščine) in nadaljevanje uspešne kariere poklicnega diplomata.

Bil je veleposlanik v Zairu še za časa SFRJ in veleposlanik Slovenije v Atenah. Poleg pomembnih funkcij v Ministrstvu za zunanje zadeve, v katerem je bil leta 1992 in 1993 generalni sekretar ministrstva, je bil pred odhodom v Bern svetovalec za mednarodne odnose predsednika Kučana.

Irena Sterckx : V Švici ste akreditirani od 28. januarja 2003. Ste imeli posebno željo priti prav k nam?

Miha Vrhunec : Ne, v glavnem diplomati ne moremo sami izbirati kam bomo odšli, je pa res, da sem si želel delati v kakšni evropski državi.

IS : Od vašega prihoda vas redno srečujem na slovenskih prireditvah. Tudi na vaše sprejeme nas vabite. Opažam, da ste precej povezani s slovensko skupnostjo. Kaj pravzaprav počne veleposlanik?

MV : Svoje naloge bi lahko razdelil na tri velike sklope. Prva in glavna je predstavljanje Slovenije v matični državi, se pravi Švici in kneževini Liechtenstein. Moja naloga je, da je Slovenija prisotna tako pri gospodarstvenikih, novinarjih kot v vsej državni strukturi. Švicarji so pokazali veliko zanimanja za Slovenijo. Zanima jih izvedba gospodarskih reform, ki jih pripravlja vlada, potem reševanje odprtih vprašanj s Hrvaško, pa predsedovanje OVSE.

Druga pomembna naloga je delovanje znotraj diplomatskega zbora. V Bernu je 76 veleposlanikov.

IS : Ali to pomeni, da imate veliko sprejemov, večerij? Ali se da na takšnih oblikah srečanj kaj dogovoriti?

MV : Ne mislite, da hodim samo po sprejemih, čeprav so tudi sprejemi v funkciji diplomacije. Res je, vsaka država ima svoje praznike, ki jih počasti s

sprejemi. Vsak veleposlanik pričakuje, da bodo kolegi s svojo prisotnostjo počastili dogodek. Marsikaj se da dogovoriti na takšnih srečanjih.

Kot veste, je Slovenija članica Evropske skupnosti. Za nas je zelo pomembno skupno delovanje vseh veleposlanikov EU v Švici. Veleposlaniki članic EU smo med sabo povezani, srečujemo se redno na uradnih sestankih, kjer si izmenjujemo mnenja, preverimo informacije, vzdržujemo kontakte.

Po navadi medse povabimo kakšnega gosta, npr. vašega predsednika M. Leuenbergerja. Glavne teme naših srečanj so odnosi med Švico in EU, razmere v Švici in kaj je novega znotraj EU.

Lahko rečem, da smo veleposlaniki članic EU med sabo prijatelji in dobro sodelujemo.

IS : Kako se počutita z ženo v Švici?

MV : Odlično.

IS : Ja, hvala za diplomatski odgovor, kaj pa zares?

MV : Zelo dobro se tukaj počutim. Ko enkrat bolj spoznaš ljudi v Švici, vidiš, da so odlični prijatelji in odprti ljudje. Tokrat sva z ženo prvič sama. Hčerki končujeta študij angleščine v Ljubljani, starejša zaključuje magisterij, mlajša diplomu.

Z ženo sva prepotovala in prehodila velik del Švice. Vaše gore so fantastične, prav tako jezera in doline. Dežela je zelo pestra, mesta so raznolika, povsod je čutiti utrip tradicije. V Švici je prijetno živeti, veliko se da videti in tudi naučiti.

IS : Vsa ekipa vašega veleposlaništva aktivno in dobro sodeluje pri življenju naše slovenske skupnosti. Za nas je zelo pomemben odnos, ki ga diplomatsko predstavništvo goji do nas.

MV : Tretji sklop našega dela je stik s Slovenci v tujini. Na konzularnem oddelku lahko uredite tekoče zadeve kot so potni listi, potrdila in vsa druga opravila, ki sodijo v zaščito slovenskih državljanov v tujini. Vsi se po svojih močeh trudimo pomagati pri ohranjanju slovenske biti v tujini. Poskušamo pokrivati vsa področja, tako z društvom kot posamezniki.

Naj omenim zelo dobro sodelovanje z Dopolnilno šolo slovenskega jezika in kulture. Z letošnjim šolskim letom je zavel svež veter. Vodenje šole je prevzela ga. Marija Rogina, ki dela izredno dobro in ima nove ideje. Zato tudi otroci in starši kažejo večje zanimanje za dopolnilni pouk. Tako so ravno te dni ustanovili nov oddelek v Neuchâtelu.

Slovensko veleposlaništvo je tudi vaše veleposlaništvo.

IS : V Švici je precej različnih slovenskih združenj. Ali lahko potegnete kakšno skupno nit med nami?

MV : V pogovorih s Slovenci sem opazil, da mlajše generacije nimajo več velikega interesa za delo v društvih, starejše pa se vračajo domov v Slovenijo. Tako je vprašljiv obstoj društva v Arbonu, kjer se bo letos praktično vsa generacija vrnila domov. Vendar se je že pojavila ideja, da bi ustanovili švicarsko-slovensko društvo doma, na Štajerskem in tam nadaljevali s tradicijo in prireditvami.

IS : Za konec skorajda ne moreva mimo magične besede, ki je prisotna povsod v Sloveniji, to je Evropska unija. Pripravljajo se zanimive spremembe, mar ne.

MV : Sloveniji bo skoraj zagotovo že 01.01.2007 kot edini novi članici uspelo prevzeti enotno evropsko valuto, evro. Že zdaj je v Sloveniji obvezno dvojno označevanje cen, se pravi v tolarjih in evrih.

Septembra prihodnje leto bomo postali tudi polnopravni člani šengenskega sporazuma. To pomeni, da med nami in drugimi državami EU ne bo več meja. Zunanja meja Evrope bo tako postala tudi naša meja s Hrvaško.

Najpomembnejša naloga pa bo predsedovanje Evropski uniji v prvi polovici leta 2008. Gre za izredno zaupanje in zelo težko nalogo. Slovenija bo prva nova članica, ki ji je bila zaupana tako velika odgovornost. Priprave so že v polnem teku.

IS : Najlepša hvala za tale pogovor.

MV : Tudi vam za vabilo na pogovor in občni zbor, vesel sem, da mi je končno enkrat uspelo priti v vaš kraj in tudi osebno spoznati Združenje, ki dobro dela in je prisotno v slovenski skupnosti v Švici.

(zarečeno: Nič ne bo, kar je bilo off off bom obdržala zase.)

Pavla Suermondt in Franc Kozamernik

Svetovalec dr. A. Novak

Jure in Katja Kozamernik

Milica Čeh in Théo Siegrist

Veleposlanik Miha Vrhunec

Veleposlanik Jožef Drofenik z Lechom Waleso

Maruša Fasano, Irena Sterckx, Metka Vergnion, Lučka Koščak

Duša Zgonec - Hibon

Eva Dimčovski in veleposlanik Andrej Logar

Irena Sterckx in Tadej Vengust

SLOVENSKA FILHARMONIJA NA GOSTOVANJU V ŠVICI

Od 16. do 22. januarja 2006 je SF nadvse uspešno nastopila v sedmih najboljših dvoranh po celi državi. Nastopili so v Ženevi, Montreuxu, La Chaux-de-Fonds, Baslu, Schaffhausnu, Zürichu (v Tonhalle pred 2000 poslušalci) in St. Gallnu.

Z avstrijskim dirigentom L. Hagerjem ter švicarskim pianistom A. Haefligerjem je 91 glasbenikov polnilo dvorane, kjer jih je publika izdatno nagradila z aplavzi. Academia philharmonicorum se kiti s tristoletnimi leti tradicije in je eden najstarejših orkestrov na svetu. Mojstrska dela F. Schuberta, B. Bartoka in G. Mahlerja, ki so zaradi različnih razlogov ostala nedokončana, so bila osnova za izbor programa. Direktor SF Damjan Damjanovič je po turneji povedal, da gre za najbolj zahtevno in izobraženo publiko.

Pianist je našemu konzulu povedal, da smo lahko ponosni na svoje rojake, saj s seboj prinašajo iz domovine vrhunske talente. Dnevnik "Tagesanzeiger" pa je zapisal, da to, kar so uprizorili, meji že na čudež. Organizacijsko je bil to precejšen zalogaj, saj so se o turneji z Baron&Wingartner KEG, International Artists Management začeli resno pogovarjati v marcu 2004.

Aprila letos je SF gostovala na Japonskem, želijo si speljati turnejo po Nemčiji, še preden bo Slovenija predsedovala EU.

Po zapisu v. Jožefa Ciraja priredila I. Sterckx
(zarečeno: Hvala časopisu 24heures za dve sponzorski vstopnici.)

PREDSTAVLJAMO – JURIJ JENKO, klarinetist

Z možem sva prisluhnila koncertu SF v Montreuxu in uspelo mi je pozdraviti klarinetista Jurija Jenka, čigar delo spremljam še iz mojih šolskih časov in občinskih nastopov, saj sva oba Medvoščana. Prijazno mi je posredoval nekaj virtualnih odgovorov.

IS : SF je izvedla sedem koncertov v najboljših dvoranh po celi državi. Ko sem prebirala romanski tisk pa nisem kaj dosti zasledila informacij o vašem orkestru. Predstavili so delo dirigenta in pianista, orkester pa kot da bi bil samo za spremljavo. Kako je sploh prišlo do vašega sodelovanja in zakaj niste izvedli koncertov z vašim dirigentom in kakšnim slovenskim pianistom? Končno ste izvozili enega najboljših dirigentov (M. Letonjo) ravno v Švico?

JJ : Kolikor je meni znanega, je dirigent Leopold Hager, na podlagi dotedanjega sodelovanja, koncertni agenciji predlagal naš orkester za turnejo po Švici. Mislim, da je bilo v igri kar nekaj orkestrov, rezultat ti je poznan.

V turnejo orkestru ni bilo potrebno vlagati svojih finančnih sredstev, zato tudi nismo imeli vpliva na izbor programa, solista, dirigent pa je bil itak naša povezava s turnejo. Običajno na turnejah igramo vsaj eno slovensko skladbo, ki pa je tokrat zaradi koncepta (nedokončana dela) nismo uspeli uvrstiti.

Tokrat smo bili nekako najeti za sodelovanje v projektu že določenega, kar pa ne zmanjšuje vrednosti turnee in vloge orkestra SF v projektu.

O orkestru imamo veliko napisanega, v kolikor se tega ne da najti na filharmonični spletni strani, se z mojim priporočilom obrni na gospodično mateja.kralj@filharmonija.si. Kot vodja arhiva je na tekočem o podrobnostih, zato ti bo lahko pomagala.

IS : V dvorani so bili pretežno starejši poslušalci. Klasična glasba zahteva določeno zrelost, pa vendar sem med glasbeniki opazila veliko mladih. Ali je zanimanje za to zvrst glasbe tudi posledica dobrega glasbenega izobraževanja in delovnih pogojev v Sloveniji?

JJ : Slovenija se lahko pohvali z bogato glasbeno tradicijo, saj je že orkester SF eden najstarejših na svetu. Mislim pa, da je bil in še je orkestru budžet prenizek, da bi s pomočjo najboljših (žal tudi najdražjih) svetovnih dirigentov in boljših inštrumentov (predvsem godal, katerih cene silijo v nebo) prišli v povsem prvo ligo orkestru, kar bi se za enega najstarejših orkestru tudi spodobilo.

Orkester je v zadnjih letih preživel tudi menjavo generacij, saj sem se v pičlem desetletju neprostovoljno prelevil iz najmlajšega v sreča še ne najstarejšega filharmonika.

Vse več je povpraševanja po mestih v našem orkestru tudi iz tujine, vendar višina naših plač zaenkrat še ustavlja epidemijo.

IS : Bil si tudi predavatelj in ustanovitelj zanimivega pihalnega kvinteta Slowind. Predstavljate predvsem glasbo 20. stoletja in z abonmajskimi koncerti ste veliko prispevali k popularizaciji komorne glasbe med mladimi. Za svoje delo ste prejeli tudi nagrado Prešernovega sklada. Ali še delujete, lahko kaj poveš o tej skupini? Izdali ste nekaj zgoščenk, ali le-te lahko nadomestijo koncerte? Čakajo vas zanimive turneje.

JJ : Že dolga leta sem kot učitelj prisoten na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani, tam moje izkušnje in znanje poskušam kar najučinkoviteje prenesti na dijake.

Slowind pa smo ustanovili, da bi lahko delali samo tisto, kar nas res zanima (na kar imamo lahko neposreden vpliv), z našim vsakoletnim jesenskim festivalom pa predstavljamo aktualne trende v moderni klasični glasbi. To je poslušalsko (še bolj izvajalsko) zelo zahtevna glasba, ki ne privablja poslušalcev v trumah, vendar naša zagrizenost in vztrajnost v tej nekomercialni in po svoje edukativni smeri, počasi začenja roditi sadove. Največja potrditev pravilne usmerjenosti je bila lanskoletna finančna podpora Festivalu Slowind 2005 s strani KULTURE 2000, razpisa EU.

Po Sloveniji nastopamo kot klasični pihalni kvintet, ki, morda tudi s kakšnim gostom, predstavlja bolj milozvočno klasiko, seveda začinjeno s kakšnim modernejšim (najraje slovenskim) komadom. Zgoščenk se je kar nekaj nabralo, praviloma jih izdajamo iz materiala najuspešnejših izvedb vsakoletnega festivala. Rekel bi, da so bolj promocijsko informativnega značaja, kajti nikoli ne morejo pričarati vzdušja na koncertu..

Konec aprila odhajamo kot kvintet v Ameriko, kjer bomo za različne vrste poslušalcev predstavili od orto modernega do zelo milozvočnega. New York, Los Angeles, San Francisco in Boston so na vrsti tokrat, v novembru pa bomo obiskali Toronto, London, Ontario, Chicago, morda Cleveland. V januarju 2007 bomo z osmimi koncerti prepotovali Švedsko.

IS : Ali ste si lahko ogledali kaj v Švici, znajo biti zanimivi gostitelji ali pa je tudi v vašem glasbenem svetu takšna turneja en sam biznis?

JJ : Turneja orkestra je praviloma organizirana poslovno, z vidika rentabilnosti je to tudi razumljivo. Vsakodnevni koncerti v različnih krajih so časovno kar velik logistični zalogaj, vendar se kljub temu da ukrasti kaj zanimivega.

Meni se je najbolj vtisnil v spomin samostanski kompleks v St. Gallnu, kjer sem v znameniti knjižnici ujel zelo interesantno umetniško instalacijo dveh znanih mladih umetnikov. RES DOBRO.

IS : Ne vem, sicer, ali imaš družino, pa vendarle, ali se doma lahko vrti še kaj drugega? Nekaj študijskega časa si prebil v Parizu, star academy lahko preskočiva, ampak kakšen P. Bruel, recimo?

JJ : Ana 4 leta, Filip 7 let in Uršula 15 let so najini otroci, ki jih z ženo Nušo vpeljujeva v ta svet, tudi skozi glasbo.

(zarečeno: "Da sem tole napisal, je pa že lep uspeh. Lepo se imejte.")

Tudi tebi najlepša hvala, pa naj mi še kdo reče, da Medvode niso center sveta.

Irena Sterckx

PRAZNOVANJE SLOVENSKEGA KULTURNEGA PRAZNIKA pod geslom "nazaj si up in strah želi"

Zbrali smo se v soboto, 11. februarja v dvorani Zentrum Rössli v Kehrsatzu pri Bernu. Proslava ob kulturnem dnevu je postala tradicionalna, tokrat je potekala že trinajstič, vendar zadnjič v takšni sestavi. Letošnja osrednja prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku je nastala pod pokroviteljstvom Veleposlaništva v Bernu in s pomočjo društva Kulturni most Švica-Slovenija in OOSKM "Veseli Martin". Prijazna pomoč (beri denarna) je prišla iz Novartisa, Novo nordiska in LB InterFinanza.

Prav vsi naši diplomati se bodo letos poslovili in močno dvomim, da nam bo uspelo še kdaj tako dobro sodelovati s prav vso ekipo. Gospod veleposlanik Miha Vrhunec in njegova soproga Breda sta pokazala veliko razumevanja in zanimanja za delovanje naših društev, dr. Novak s soprogo Vesno in hčerkami, ki so nastopale na prireditvah in pomagale pripraviti aperitive, pa seveda naš konzul, ki je tako rad nastopal. Njegovim sposobnostim nastopanja in ugajanja bomo težko našli podobnega.

Nagovoru veleposlanika je letos sledilo pismo ministra za kulturo Vaska Simonittija, ki je pozdravil takšno prireditev. Šolski del prireditve je bil letos zaznamovan s Prešernovo poezijo. Kljub tremi in težkemu besedilu se je uspelo predstaviti enajstim učencem. Pevske točke Metke Pernat in Maje Greiner že poznamo, tudi Maja se poslavlja, saj se je zaljubila v Slovenca in jo je po prireditvi s polnim avtomobilom kovčkov mahnila novim življenjskim dogodivščinam v Sloveniji naproti.

Tako kot vsako leto, smo tudi letos bili deležni presenečenja. Ne vem, kje vse je našemu konzulu uspelo najti umetnike, ki so se predstavljali na proslavah. Tokratni umetniški presežek sta nam pripravila mezzosopranistka Mojca Vedernjak in pianist Tadej Horvat.

M. Verdenjak je prisotna tako na koncertih kot na opernih deskah. Študij je zaključila v Ljubljani in v Baslu. Od leta 2003 deluje kot svobodna umetnica na različnih opernih festivalih in koncertih po vsej Evropi. V letošnji sezoni se je med drugim predstavila v Bernu, Neuchâtelu in v Bielefeldu.

T. Horvat je diplomant ljubljanske akademije in prejemnik mnogih nagrad. Trenutno opravlja podiplomski študij klavirja na Musikhochschule v Bernu.

Prireditev je spremljal novinar radia Slovenija Ivan Merljak, ki je pripravil dolgo reportažo za oddajo Slovencem po svetu. Oddajo lahko poslušate prek interneta www.rtv slo.si. Potem poiščite okno arhiv/avdio, informativne oddaje, Slovencem po svetu, 17. februar. Če imate naložen program realplayer boste lahko oddajo takoj poslušali.

Polna dvorana Slovencev, spet nas je bilo vsaj 300, se je poveselila ob kulinaričnih dobrotah, klepetala in uživala v srečanju z znanci. Prav gotovo je k takšnemu vzdušju prispevala vsa ekipa Veleposlaništva. Radi smo vas imeli in pogrešali vas bomo.

(zarečeno: Tudi najboljšemu se zgodi, da mu med prireditvijo zazvoni mobilni telefon.)

NOVA REVIJA ZA SLOVENCE PO SVETU

Kaj naj vam napišem? To, da vam v zadnjem desetletju kar naprej predstavljam nove revije. No, zadnja "Slovenija.si" je ugasnila, ker ji Urad ni podaljšal koncesije, oz. jo je podelil neki novi, neznani založbi, ki se bo zdaj ukvarjala z nami. Revija je v celoti na omrežju, preberete jo lahko na strani www.mojaslovenija.net. Revija je zastoj, nekaj izvodov je na razpolago pri Evi. Če jo želite prejemati po pošti neposredno iz Slovenije, boste morali poravnati le poštno stroške.

BILI SMO POVABLJENI

Razstavo svojih likovnih del, ki jo je poimenovala "Vibrations chromatique" (photographie plasticienne), je pripravila Metka Vergnion. Odprtje je bilo 9. marca v Le Manoir de Cologny. Na odprtje je poleg ostalih gostov prišel g. veleposlanik A. Logar s soprogo, svetovalec dr. A. Novak in skupina naših članov. Oglejte si njeno spletno stran www.metkavergnion.com.

(zarečeno: Joj, nisem vedel, da ženske tudi delajo ženske akte, zelo zanimivo...)

IDRIJA IN ČIPKA

Malo mesto Idrija, s svojimi 7000 prebivalci, se skriva v kotlini med gozdovi, v pokrajini bogati z lesom, tam, kjer so leta 1490 odkrili bogato nahajališče živega srebra. Znameniti rudnik, eden od največjih rudnikov živega srebra na svetu, je zaprt. Idrija je danes poznana zaradi idrijske klekljane čipke.

Sva s prijateljico, Švicarko, šli v Slovenijo, v Idrijo, obiskali mesto, šolo in razstavo čipk in ostali brez besed, navdušeni nad ročnimi spretnostmi mladih šolark, ki ustvarjajo čudovite izdelke, ki si jih potem lahko ogledamo na razstavi v šolskem muzeju.

Obstajajo številne legende o tem, kako je nastala čipka. Meni je najljubša tista, ki se je začela ob jadranski obali, nekje v Italiji, nekega lepega poletnega dne. Mlado dekle je bilo zaročeno z mornarjem. Ob odhodu na morje ji je v znak ljubezni poklonil skromen šopek rož. Listnato vejo in poljsko rožico. Ko se je vrnila v svojo revno kočico, je želela ohraniti ta enkratni in krhek spomin. Spojila je s tankimi nitmi robove rože in lista in to je videla ena gospa, katera je rekla, da je narejeno prekrasno. Tako se je rodila čipkaplod lepe ljubezenske zgodbe.

Klekljanje je eden od načinov izdelovanja čipk. Pomeni prepletanje, križanje in pretikanje vsaj dveh ali več parov niti, ki so navite na podolgovate, posebno oblikovane lesene palčke, imenovane klekeljni.

Čipka, sad natančnega dela, zahteva določeno znanje, ki se je prenašalo v družinah, prek vajeniških delavnic ali v specializiranih šolah. V krajih s čipkarsko tradicijo so otroci začeli pridobivati klekljarsko znanje od sedmega leta dalje. Čipkarska šola, ki deluje v okviru Gimnazije Jurija Vege, nudi fakultativni pouk ali poklicno izobraževanje. Ustanovljena je bila

leta 1876 in jo vsako leto obišče približno 400 učencev šolske in predšolske skupine. Po končanem pouku pridejo učenci na tečaje klekljanja in s tem nadaljujejo 300 letno tradicijo izdelovanja čipk, ki je slavo Idrije ponesla v svet. Šola sodeluje na različnih razstavah doma in po svetu. Vsako leto v avgustu je Čipkarski festival, ki ohranja kulturno dediščino in tradicijo izdelovanja kvalitetnih klekljanih čipk.

V Idrijo naj bi čipka prišla skupaj z ženami čeških rudarjev, ki so prihajali na delo v idrijski rudnik. Za izdelavo klekljane čipke potrebujemo blazino s podstavkom, klekeljne, nerjaveče bučike z drobnimi glavicami, kvačko, škarjice, vzorec, imenovan papirc in sukanec. Tehnika klekljanja se začne s kitico, ki je osnovni element, zatem pa sledijo bolj komplicirani motivi kot slepi ris, sukani ris, ribice, roglički...

Čipkarstvo se je začelo proti koncu 17. stoletja, ko za žene ni bilo dela v rudniku. Ivanka Ferjančič je bila prva, ki je organizirala čipkarsko šolo leta 1876 in od takrat so idrijske čipke dobivale veliko priznanj. V XVIII. stoletju se je idrijsko čipkarstvo vsestransko razmahnilo, največji razcvet je doživljalo od konca 19. stoletja do prve svetovne vojne. Do takrat je Idrija bila glavni proizvajalec klekljanih čipk za srednjo in severno Evropo, tudi za severno Ameriko in Argentino. Klekljanje se je razširilo na bližnji in daljnji idrijski okoliš, Idrija se je uveljavila kot eno vidnejših čipkarskih središč. Avtentična idrijska čipka je predstavljala kakovost in dragocenost. Idrijsko čipko danes lahko najdete na prtihi, prtičkih, zavesah, posteljnem perilu, tekstilu, ženskih in otroških oblačilih, cerkvenem inventarju, itn.

Klekljana čipka je narejena s prepletanjem in vozlanjem niti, napetih okoli bučik, zapičenih v blazino. Niti so pri tem navite na klekeljne. Debelina niti ter število uporabljenih klekeljnov pa je odvisno od oblike vzorca, ki ga izdelujemo. Čipka je vedno fascinirala, dokler ji v 19. stoletju ni prevzela mesta industrijska izdelava, od česar se ni nikoli opomogla.

Od leta 1955 do danes se je zvrstilo že več kot dvajset festivalskih prireditev etnološkega, gospodarskega, izobraževalnega, kulturnega in zabavnega značaja, ki so pripomogle k njeni promociji v širšem slovenskem in mednarodnem prostoru.

Že nekaj let idrijske klekljarice ne ustvarjajo le v najpreprostejših tehnikah, temveč vključujejo tudi zahtevne elemente. Idrijska čipka kot prefinjen, mojstrski izdelek še vedno velja za pojem natančnega dela in bogastva vzorcev, njena izdelava pa za višek ročne spretnosti. Je ljudska kultura, ki se je plemenitila skozi dolga stoletja.

Danes čarobna čipka še vedno ni pozabljena. Veliki modni kreatorji se trudijo, da čipka ne ostane pozabljena. Če imate radi čipko, pridite v Idrijo in si oglejte čipko, ki je poznana po vsem svetu. Z mojo prijateljico sva se vrnili navdušeni, sva kupili dosti lepih stvari in sva tako malo doprinesli k temu, da samo tako lahko ohranjamo našo kulturno dediščino, da o njej govorimo in jo podarjamo.

Eva Dimčovski

(zarečeno: V Ljubljani lahko kupite originalni slovenski spominek – ročno izdelanega slončka iz gline, v katerega so vtisnili motiv idrijske čipke, ni kaj, izvirno, ampak lahko bi bila vsaj veverica ali pa medved, ne pa slon.)

DOKTORSKA DISERTACIJA

Andreja Eržen je uspešno opravila doktorsko disertacijo na programu lingvistika govora in teorija družbene komunikacije na Fakulteti za podplomski humanistični študij v Ljubljani. Njen mentor je bil prof. Patrick Seriot, predstojnik katedre za slovanske jezike iz Univerze v Lozani, kjer je pripravila teoretični del.

V svoji nalogi se je ukvarjala z vprašanjem, kakšen vpliv ima jezik na konstituiranje naroda, oz. o afirmaciji slovenskega jezika od konca 16. do 19. stoletja.

Zanimalo jo je, kako se v slovnica in slovarjih, napisanih od Bohoriča do Janežiča, odraža odnos do jezika, kakšna je bila takratna miselnost. Zanimali so jo uvodi v slovnica. Naloga, ki obsega 300 strani je napisana v francoščini in bo izšla tudi v Parizu.

FOTOGRAF LI WEINGERL

Rodil se je 20. marca 1979 v Ljubljani. Študiral je refleksologijo, kontrabas jazz in animacijo z otroki. V letih 1998 do 2005 se je veliko ukvarjal z lutkami.

Za predstave je sam pripravil vse – od iskanja subvencij, izdelave in vodenja lutk do logistike. Bili so na festivalu Lent v Mariboru, na festivalu uličnega gledališča Ana Desetnica v Ljubljani in v raznih kulturnih centrih.

Trenutno pripravlja projekt anti-feng shui. To so instalacije s stvarmi, ki jih nihče ne rabi. Razstava je od 27. maja do 18. junija, za končni posladek bodo pripravili "finissage", karkoli že to pomeni. Dobrodošli na rue Arquebuse 13, četrto nadstropje.

Naslednje razstave pripravlja jeseni v Galerie Agnes B in Galerie 217. Pravi, da najraje najde skrito lepoto v naravi, kar mu omogoča makro fotografija.

Lijeva fotografija krasi tokratno naslovnico Novic. Kontakt: kitkasti@gmail.com

(zarečeno: Preberite knjigo Brine Svit "Un cœur de trop", Gallimard, ki jo je pisateljica posvetila Lijevi lansko leto tragično preminuli prijateljici. Zgodba se odvija na Bledu in je avtorčin drugi roman, napisan v francoščini. Zelo berljivo.)

UVODNA BESEDA K PRVI ŠTEVILKI "NOVIC", januar 1992

Po ustanovitvi Združenja, 19. julija 1991 in po nekaj sestankih njegovega komiteja smo si postavili vprašanje, kako zagotoviti medsebojno obveščanje članov in simpatizerjev o delovanju Združenja. Poročila predsednika in telefonski pogovori so v začetku zadostovali, s porastom članstva pa se kaže potreba po boljšem kroženju novic iz Združenja. Zaželeni bi bili tudi prispevki članov, povzetki iz slovenskega, švicarskega in francoskega tiska, itd.

Ta prva številka je poskus, ki naj pokaže, ali je zanimanje zadostno in kvaliteta dane informacije zadovoljiva. Novice morda res ne bodo vselej čisto "nove", saj predvidevamo zaenkrat izhajanje dvomesečno, kasneje morda enomesečno. Pričakujemo pa čim več sodelavcev, kot tudi odziva in konstruktivne kritke, z namenom, da v naslednjih številkah čimbolj ugodimo željam bralcev.

Sredstva in tehnični pripomočki, s katerimi trenutno razpolagamo za izdajo Novic, so dokaj skromni, zato bo tudi obseg teh izdaj temu primerno skrčen. Bodočnost bo pokazala, ali je naša mala skupnost sposobna nuditi kaj več.

Bogdan Zega, predsednik

Novice so poročale o novoletni večerji v hotelu "Le Nautic", kjer se je zbralo 44 članov. Večer je potekal v nestrpnem pričakovanju mednarodnega priznanja Slovenije. Od 12. decembra dalje je deloval tudi Bureau de liaison de la RS, ki ga je začasno vodil Jure Gašparič.

V Bernu je bilo srečanje s švicarskimi parlamentarci, ki sta se ga udeležila M. Struna in B. Zega. Novice so objavile protest pri Ambasadi ZDA zaradi njihovih sankcij proti vsem republikam Yu. Poslali so čestitko novemu predsedniku Kučanu in Peterletu ter Ruplu.

Pišejo o dr. Ediju Gobcu, ki vodi Slovenian research center of America, ki obstaja od leta 1951 v Ohio. Center razpolaga z obširno kartoteko, v kateri so imena in podatki za tisoče Slovencev po svetu, med katerimi so številni znameniti možje.

In imele so celo prilogo. Z oznako La Slovénie 1991, indépendante, je bila objavljena Zdravljica, v slovenščini z notami in v francoskem prevodu.

Člane so prosile tudi za članarino. Znašala je 20 frankov.